

Σχολή Ι. Μ. Παναγιωτόπουλου

Όνοματεπώνυμο: Ναταλία Κάρλου

Τάξη/Τμήμα: Α'1

Μάθημα: Νεοελληνική Λογοτεχνία

Εργασίες πάνω στο ανάγνωσμα «Παπούτσια με φτερά»

Ερώτηση 1α: Ποια πιστεύεις ότι ήταν τα βασικά μηνύματα – ιδέες που ήθελε να περάσει η συγγραφέας μέσα από αυτήν την ιστορία;

Τα μηνύματα που λαμβάνει ο αναγνώστης μέσα από την ιστορία είναι πολλά και βαθυστόχαστα. Αρχικά, το πιο σημαντικό από όλα είναι ότι πρέπει να παλέψουμε και να κυνηγήσουμε τα όνειρά μας, ώστε να πραγματοποιηθούν. Επίσης, ένα άλλο μήνυμα είναι ότι δεν πρέπει να αποθαρρυνόμαστε και να απογοητευόμαστε, αν κάτι δεν έχει αίσια έκβαση ή αν συναντήσουμε κάποια δυσκολία. Επιπλέον, είναι σημαντικό να επικεντρωνόμαστε στα ευχάριστα που μας προσφέρει η ζωή, και να ξεχνάμε τις δυσκολίες και τα προβλήματά μας (όπως έκανε η Ρόζα με το πόδι της). Επιπρόσθετα, οφείλουμε να είμαστε ευχαριστημένοι με αυτά που έχουμε, από τη στιγμή που κάποιοι συνάνθρωποί μας δεν έχουν τη δυνατότητα να εξασφαλίσουν ούτε τα απαραίτητα. Επίσης, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως επιβάλλεται να σεβόμαστε τον τους άλλους ανθρώπους και να συμπεριφερόμαστε το ίδιο σε όλους ανεξαρτήτως φυλής, χρώματος και θρησκείας.

Η ανάγνωση του βιβλίου «Παπούτσια με φτερά» πέρα από την ικανοποίηση που μας προσφέρει ως μια ιστορία φιλίας, οικογενειακών δεσμών, ονείρου και φαντασίας, μας δίνει την ευκαιρία να αναλογισθούμε και να στοχαστούμε όλα αυτά τα όμορφα μηνύματα που προαναφέρθηκαν. Προσωπικά απόλαυσα και την ανάγνωση του βιβλίου αλλά και τον τρυφερό τρόπο με τον οποίο η συγγραφέας διηγήθηκε την ιστορία.

Ερώτηση 1β: Πώς αντιλαμβάνεσαι τον τίτλο του βιβλίου; Εσύ φοράς κάπου-κάπου «παπούτσια με φτερά»; Κι όταν τα φοράς... πού σε ταξιδεύουν;

Η συγγραφέας του βιβλίου, Μαρία Παπαγιάννη, χρησιμοποίησε τον τίτλο «Παπούτσια με φτερά» μεταφορικά, γιατί όπως τα πουλιά με τα φτερά τους μπορούν να πετούν πάνω από ολόκληρο τον κόσμο, έτσι και η μικρή Ρόζα, φορώντας αυτά τα μαγικά και αόρατα παπούτσια ξεχνούσε το πρόβλημα των ποδιών της και μπορούσε να τρέχει ξέγνοιαστη, όπως όλα τα παιδιά της ηλικίας της, να κυνηγάει το δικό της όνειρο και να γίνεται όλο και δυνατότερη. Θέλω να πιστεύω πως τα φοράω κι εγώ, κι ας μην το ξέρω. Θεωρώ πως τα φοράω κάθε φορά που ταξιδεύω με το μυαλό, όταν θέλω να ξεφύγω από την καθημερινότητα. Φορώντας τα ταξιδεύω στο μέλλον, και βλέπω τον εαυτό μου, όπως θα ήθελα να είναι σε μερικά χρόνια. Δηλαδή, να σπουδάζω Ιατρική σε ένα καλό πανεπιστήμιο του εξωτερικού, να έχω δίπλα μου καλούς φίλους και να έχω πραγματοποιήσει όλα τα όνειρά μου.

Ελπίζω όλα τα παιδιά του κόσμου να έχουν ένα τέτοιο ζευγάρι παπούτσια και όταν το φοράνε, να ξεχνούν τα προβλήματα που τα απασχολούν, και να βυθίζονται στον δικό τους μαγικό κόσμο, όπου όλα είναι φτιαγμένα από ζάχαρη και σοκολάτα. Τους εύχομαι ολόψυχα, να ονειρεύονται και να μην τα παρατάνε μέχρι να ανταμειφθούν οι προσπάθειές τους με τον καλύτερο δυνατό τρόπο.